

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 17/12

Sud: Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke:

08.05.2012.

Prethodna odluka: -

Ksž br. 17/2012

U IME CRNE GORE

Apelacioni sud Crne Gore u vijeću sastavljenom od predsjednika suda Svetlane Vujanović kao predsjednika vijeća, sudija ~~Saka Pletić i Milivoja Katnića~~ kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Maje Tošić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih ~~D. A., T. I., B. B., V. M.1, F. V., D. S.1, K. B., P. S., V. M.2, S. S.~~, zbog krivičnog djela ~~zloupotreba ovlaštenja u privredi u pokušaju~~ iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vez čl. 20. Krivičnog zakonika (Kz-a) i ~~D. S. 2 zbog krivičnog djela zloupotreba ovlaštenja u privredi podstrekavanjem~~ iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 24. Kz-a, rješavajući o ~~žalbi Vrhovnog državnog tužioca~~ Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i branilaca optuženih ~~T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S.~~, advokata D. Đ. izjavljenih protiv presude Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2011 od 24.01.2012. godine, na javnoj sjednici vijeća kojoj su prisustvovali zamjenik VDT-a Milijana Radović, optuženi T. I., D. S.2, K. B., P. S., V. M.2, S. S., D. A., braniloci optuženih, advokati D. Đ., B. F. i N. M., održanoj dana 08.05.2012. godine, donio je

PRESUDA

- Odbija se kao neosnovana žalba Vrhovnog državnog tužioca Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije terorizma i ratnih zločina izjavljena na presudu Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2011 od 24.1.2012. godine u oslobadajućem dijelu i u tom dijelu prvostepena presuda se potvrđuje.
- Odbija se kao neosnovana žalba branilaca optuženih T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. kao i žalba Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u odnosu na optužene D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2011 od 24.1.2012. godine u osudjujućem dijelu i u odnosu na optužene, D. S.1, K. B., P.S., V. M.2 i S. S.
- Uvažava se žalba Vrhovnog državnog tužilaštva - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina izjavljena u odnosu na optužene T. I. i D. S.2 i ~~preporučava presuda Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2011 od 24.1.2012. godine u odnosu na ove~~ optužene, ali samo u dijelu odluke o kazni tako što se optuženi T. I. i D. S.2 za krivično djelo

zloupotreba ovlaštenja u privredi u pokušaju iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 20. i 23. st. 2. Kz činjenično opisanog u izreci prvostepene presude primjenom čl. 45. i 46. Kz, osuđuju na kaznu zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godina i 6 (šest) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepene presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks br. 6/2011 od 24.1.2012. godine, u osudjujućem dijelu oglasili su krivim T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. za izvršenje krivičnog djela i to T. I., D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. zloupotreba ovlaštenja u privredi u pokušaju iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. koje su izvršili kao sazvršioci u vezi čl. 20. i 23. st. 2. Kz, a okrivljeni D. S.1 krivično djelo zloupotreba ovlaštenja u privredi podstrekavanjem iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 24. Kz za koje krivična djela ih je sud osudio i to T. I., D. S.2, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. na kaznu zatvora u trajanju od po 1 (jednu) godinu, a D. S.1 na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Prvostepeni sud je optužene obavezao da solidarno na ime stvarnih troškova krivičnog postupka plate iznos od 331,10 eura, a svaki optuženi pojedinačno na ime paušala kao posebnog dijela troškova krivičnog postupka iznos od po 100,00 eura.

Nasuprot iznijetom, a na osnovu odredbi čl. 373. tač. 2. Zkp prvostepeni sud je oslobodio od optužbe optužene D. A., B. B. i V. M.1 kojom je bilo predstavljeno da su kao sazvršioci izvršili krivično djelo zloupotreba ovlaštenja u privredi u pokušaju iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 20. Kz.

Sledstveno takvoj odluci prvostepeni sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka nastali u vezi oslobadajućeg dijela pobijane presude padnu na teret budžetskih sredstva suda.

Protiv prvostepene presude žalbu su blagovremeno izjavili Vrhovni državni tužilac-Odjeljenje za suzbijanje odorganizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i zbog odluke o kazni u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje, ili da ukoliko nadje da nema bitne povrede krivičnog postupka na koju je žalbom tužioca ukazano predmetnu presudu preinači i okrivljene D. A., V. M.1 i B. B. oglasi krivim za krivično djelo stavljeno im na teret i izrekne im kazne zatvora, kao i optuženim T. I., D. S.2, K. B., P. S., V. M.2, S. S. i D. S.1 kazne zatvora u dužem vremenskom trajanju srazmjerno težini učinjenih krivičnih djela i okrivljenima kao učiniocima istih.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio i branilac optuženih T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S., advokat iz Podgorice Đ. D. i to zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u kojoj žalbi predlaže da Apelacioni sud CG pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili istu preinači na način što će optužene osloboditi od optužbe.

Vrhovni državni tužilac u aktu Ktž br. 108/12 od 27.3.2012. godine kao i zamjenik VDT Miljana Radović na sjednici vijeća predlažu da se žalba Vrhovnog državnog tužioca-Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina uvaži, a da se žalba branioca optuženih T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.1 i S. S. odbiju kao neosvane.

Apelacioni sud CG je razmotrio izjavljene žalbe, kao i sve spise ovog krivičnog predmeta te ispitao prvostepenu presudu u granicama propisanim odredbom čl. 398. Zkp-a, pa je, iz razloga koji slijede, odlučio kao u izreci ove presude.

Neosnovano se prije svega u žalbi branioca optuženih T. I., D. S.2, D. S.1, K. B., P. S., V. M.1 i S. S. prvostepena presuda u osudjujućem dijelu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se navodi da je izreka pobijane presude

nerazumljiva, protivurječna sama sebi da obrazloženje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a razlozi koji su dati da su nejasni i u znatnoj mjeri protivurječni, te da postoji znatna protivurječnost između onoga što se navodi u razlozima presude, o sadržini isprava kao i o sadržini zapisnika o iskazima datih u postupku i samih tih iskaza jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službeno dužnosti. Branilac optuženog neosnovano ističe da je izreka presude nerazumljiva te da prvostepeni sud u njoj nije naveo radnju, posledicu i bitna obilježja krivičnog djela koja se optuženim stavlja na teret te posebno da nije jasno personifikovao radnje koje su preduzeli pojedini optuženi zbog čega ne postoji uzročne veze sa posledicom, a nije navedeno ni vrijeme preduzimanja radnji. Prvostepeni sud je po nalaženju Apelacionog suda u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu, a u skladu sa odredbom čl. 374.Zkp naveo sve što je potrebno za presudu kojom se optuženi oglašavaju krivim, a u okviru toga posebno činjenični opis krivičnih djela koja se optuženim stavljaju na teret uz naznačenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja predmetnih krivičnih djela kao i činjenice i okolnosti od kojih je zavisila primjena odredaba Krivičnog zakonika. Dakle, u okviru toga prvostepeni sud je naveo radnje koje su preduzeli optuženi precizno ih vežući za optužene na koji način je u potpunosti personifikovao sve elemente navedene u izreci presude zbog čega se jasno vidi koje su konkretne radnje preduzeli pojedini optuženi. Zbog iznijetog izreka presude je razumljiva te ne stoji navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Neosnovano se u žalbi branilaca optuženih navodi da je prvostepeni sud počinio istu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer u obrazloženju pobijane presude nije dao razloge o odlučnim činjenicama, prije svega zašto je promijenio vrijeme kada su optuženi preduzeli radnju krivičnog djela koje je ostalo u pokušaju, a koje vrijeme je optužnicom bilo navedeno, a radilo se o ~~prvoj polovini 2007.godine~~ niti je pak navedeno iz kojih dokaza je utvrđeno da se radi o ~~prvoj polovini 2008.godine~~ jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka. U vezi iznijetog prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude na strani 57. obrazloženja u zadnjem pasusu dao razloge zašto je našao da su optuženi preduzimali radnje koje predstavljaju krivično djelo u pokušaju u prvoj polovini 2008.godine pa do 10.11.2008.godine, a drugo je pitanje što se branilac optuženih sa tim stanovištem ne slaže no tu se radi o drugom žalbenm osnovu o čemu će kasnije biti riječi.

Neosnovano se u žalbi ističe da nema razloga o odlučnim činjenicama, a koje se odnose na saizvršilaštvo, a kada se navodi da je prvostepeni sud propustio da u izreci, a potom i u obrazloženju navede koje su tačke vezivanja koje postupanje (djelovanje) optuženih objedinjuju u njihovo zajedničko djelovanje. Prije svega i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno opisao postupanje optuženih iz čega jasno proizilazi da su oni kao više lica učestvovali u radnji izvršenja predmetnog krivičnog djela. Prvostepeni sud je jasno naveo u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu da su optuženi po prethodnom dogovoru kao odgovorna lica preduzimali radnje izvršenja krivičnog djela. U okviru toga prvostepeni sud je takodje naveo koje funkcije su optuženi imali kao odgovorna lica, a potom koje radnje su preduzeli radi ostvarivanja radnje izvršenja krivičnog djela iz čega se jasno vidi njihovo zajedničko djelovanje koje najbolje ukazuje na postojanje subjektivne veze između optuženih. Radnje koje su optuženi preduzeli, a koje su navedene u izreci pobijane presude odražavaju u odnosu na svakog optuženog njegov objektivni doprinos u izvršenju njihovog zajedničkog djela. U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je prvo naveo koje su sve radnje pojedini optuženi preduzeli iz čega jasno proizilazi zaključak koji je dao prvostepeni sud da su optuženi zajednički djelovali. Iz detaljnog obrazloženja proizilazi da je svaki optuženi bio svjestan da sa drugim učestvuje u izvršenju krivičnog djela i da je krivično djelo, djelo (izraz) njihove zajedničke volje pa i prethodne odluke jer su djelo učinili po prethodnom dogovoru. Sve iznijeto proizilazi iz niza odluka koje su donesene na zajedničkim sastancima i predstavljaju kolektivne odluke, a koje su vodile prema izvršenju krivičnog djela koje je ostalo u pokušaju, ali mimo volje optuženih o čemu će više riječi biti u vezi žalbenog osnova, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Neosnovano se takodje žalbom branilaca optuženih ističe da u izreci, a potom i u obrazloženju pobijane presude, a u odnosu na optuženog D. S.2 nije navedeno na koji način je podstrekao optuženog T. I. na izvršenje predmetnog krivičnog djela. Branilac optuženog u sklopu iznijetog smatra da je prvostepeni sud bio dužan iznijeti da li je optuženi D. S.2, T. I. nagovarao (usmeno ili pismeno) da li mu je nešto obećao ili dao poklon, da li mu je predočio konkretnu korist, da li mu je dao oprost duga ili tome slično. Po pravilnom nalaženju prvostepenog suda, a u skladu sa odredbom čl. 24. Kz optuženi D. S.2 jeste podstrekao optuženog T. I., jer je sa umišljajem kod T.

I. stvorio odluku da izvrši predmetno krivično djelo. Optuženi D. S.2 je kod T. I. kao budućeg izvršioca krivičnog djela formirao odluku da izvrši predmetno krivično djelo. Optuženi D. S.2 je ciljno, dakle sa umišljajem preduzeo djelatnost kojom je i realizovao svoju namjeru da kod T. I. stvori odluku da izvrši predmetno krivično djelo. Sve iznijeto nalazi se u izreci pobijane presude, a što je opisano na strani 3. pobijane presude gdje se između ostalog navodi da je optuženi D. S.2 ukazao optuženom T. I. da će budućim planom grada na lokaciji na kojoj se nalazi A. m. d. B. biti izgrađen poslovni objekat, te da će on (optuženi D. S.2) pronaći investitore za izgradnju istog nakon čega je optuženi I. T. zahtijevao od osnivača nevladine organizacije AMD B. da dana 11.9.2008.godine u Cetinju zaključe ugovor o prenosu osnivačkih prava u nevladinom udruženju AMD B. na navodne investitore koji će obezbijediti finansijska sredstva za realizaciju izgradnje stambeno poslovnog objekta, a koji je obezbijedio optuženi D. S.1 nakon čega je izvršen prenos. Sve iznijeto je detaljno objašnjeno kako se dešavalo te je u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud detaljno iznio istoriju postupaka svih optuženih zbog čega i nema navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Neosnovano se žalbom branioca optuženih prvostepena presuda pobija zbog iste bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a kada se navodi da postoji znatna protivurječnost između onoga što stoji u presudi i stvarne sadržine kako zapisnika tako i isprava koje su provedene kao dokaz, a u okviru čega se pominju navodi suda sa strane 3. obrazloženja, a u vezi zaključaka o preregistraciji nevladinog udruženja u AMD B. doo B. te i navodi suda sa strane 11. obrazloženja u vezi iskaza i navoda optuženog T. I.. Stoji činjenica da prvostepeni sud u vezi iznijetog nije precizno, a potom i detaljno iznio sve kako se navodi u spisima u vezi navedenih činjenica, ali da bi postojala navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, protivurječnost mora biti znatna i odnositi se na odlučne činjenice. U konkretnom slučaju navedene nepreciznosti se ne odnose na odlučne činjenice, zbog čega i nema navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Kada se u žalbi branioca optuženih navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je naveo da je utvrđeno da je imovina društvene organizacije državna svojina te kada se još navodi da je prvostepeni sud pogriješio kada je našao da su optuženi počinili predmetna krivična djela, te da su u okviru toga imali umišljaj u pravcu vršenja predmetnog krivičnog djela u žalbi se u tom dijelu prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Prije svega i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i iz tako pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja izveo pravilan zaključak o krivici optuženih i njihovoj krivičnoj odgovornosti. Prvostepeni sud je utvrdio, a iz rješenja Skupštine opštine Budva o oduzimanju i davanju zemljišta na korišćenje AMD B. od 26.12.1984.godine da je odlučeno da se zemljište označeno u katastru kao s pravom korišćenja opštine Budva daje na korišćenje AMD B. radi izgradnje AMD u B.. Dakle, zemljište na koje je opština Budva imala pravo korišćenja u istom obimu prava prenešeno je na AMD B., a radi izgradnje AMD u B. Prvostepeni sud je također utvrdio da je AMD B. dobilo značajna nepovratna sredstva od Osnovne banke Budva za izgradnju pogonskih i administrativnih objekata. AMD B. je bilo upisano u registar društvenih organizacija pod rednim brojem, a kao društvena organizacija neposredno je obavljala privrednu djelatnost upisanu u registar Privrednog suda u Titogradu 11.6.1992.godine. Prvostepeni sud je pored iznijetog također pravilno utvrdio da su, a na osnovu Zakona o nevladinim organizacijama koji je stupio na snagu 6.8.1999.godine, a na osnivačkoj skupštini 3.6.2002.godine osnivači D. A., F. V., L. Z., V. M.1 i B. B. donijeli Odluku o osnivanju nevladinog udruženja AMD B.-B.. Članom 4 navedene odluke definisano je da je udruženje pravno lice sa pravima, obavezama i odgovornostima utvrdjenim Statutom i drugim opštim aktima. Nakon toga NVO AMD B.-B. sa sjedištem u Budvi je upisan u registar nevladinih udruženja pod rednim br. Dakle, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio da su navedena lica osnovala NVO sa nazivom A. M. D. B. iz Budve na osnovu Zakona, ali ta NVO nije mogla steći imovinu koja je data na korišćenje društvenoj organizaciji AMD B. iz B. odnosno nije mogla steći imovinu suprotno Statutu nevladinog

udruženja AMD B. iz B. iz maja mjeseca 2002.godine, a gdje je navedno i što je prvostepeni sud pravilno utvrdio da društvo stiče imovinu od članarine dobrovoljnih priloga, poklona, finansijskih subvencija, zakupnine i na zakonom dozvoljen način. Članom 24. Zakona o nevladinim organizacijama propisano je da nevladina organizacija stiče imovinu od članarine, dobrovoljnih priloga, poklona, finansijskih subvencija, ostavine, kamata na uloge, dividendi, zakupnine i na drugi zakonom dozvoljen način. Imajući u vidu iznijeto prvostepeni sud je pravilno utvrdio da osnivači nevladine organizacije AMD B., a bili su to D. A., L. Z., F. Vj., V. M.1 i B. B. nijesu mogli prenijeti vlasnička prava na imovinu upisanu u listu nepokretnosti od 13.6.2007.godine KO Budva, jer kako je iznešeno ta imovina ni u kom slučaju nije mogla postati i nije postala imovina Nevladinog udruženja AMD B., a ovo imajući u vidu iznijete odredbe Zakona o nevladinim organizacijama čiji odredbe čl. 24., propisuju način sticanja imovine, a što je takodje navedeno i u Statutu NVO AMD B.. Medjutim, ugovorom o prenosu osnivačkih prava u nevladinom udruženju "A. M. D. B." B. a koji je zaključen dana 11.9.2008.godine na Cetinju između D. A., L. Z., F. V., V. M.1 i B. B. kao prenosioca osnivačkih prava otpočela je aktivnost na prenošenju vlasničkih prava jer su ovi kao prenosioci osnivačkih prava ista prenijeli na privatna preduzeća "M. R." DOO Budva, "E." DOO B., "K. I." DOO B., "L. S" DOO B. i "B. V. M." DOO B.. Navedenim ugovorom su definisana prava i obaveze stranaka. Tako u članu 1 ugovora se navodi: "upisom osnivanja i kasnijim promjenama kao osnivači nevladinog udruženja upisani su D. A., L. Z., F. V., V. M.1 i B. B." dok se u članu 2 Ugovora navodi: "prenosioci prava prenose, a preuzimaoci prava preuzimaju vlasnička i upravljačka prava koja sada u AMD B. imaju prenosioci udjela tako da sada preuzimaoci udjela imaju sva vlasnička i upravljačka prava" nakon čega se navode preuzimaoci udjela. U članu 5 Ugovora je navedeno: "prenosom vlasničkih i upravljačkih prava na način kako je precizirano ovim ugovorom u dijelu prenesenih vlasničkih i upravljačkih prava sva prava i obaveze prenose se na preuzimaoca prava dok prestaju sva prava i obaveze prenosioca prava". Medjutim, kako je već rečeno bivši osnivači nevladinog udruženja mogli su prenijeti samo osnivačka i upravljačka prava u nevladinom udruženju, ali ne i imovinu upisanu u listu nepokretnosti od 13.6.2007.godine KO Budva jer ta imovina (kako je iznijeto) i nije imovina nevladinog udruženja, a sve imajući u vidu odredbe zakona o nevladinim organizacijama gdje je predviđen način sticanja imovine, a što je sve navedeno i u Statutu NVO AMD B. iz maja 2002.godine. Nakon potpisivanja ugovora novi osnivači NVO AMD B. – B., a koji su u skladu sa ugovorom o prenosu osnivačkih i upravljačkih prava od 10.9.2008.godine postali pravni sledbenici ranijih osnivača konstatovano je da je donijeta Odluka o promjeni statuta NVO AMD B. iz B. radi uskladjivanja sa Zakonom o NVO. Na Skupštini NVO AMD B. iz B. od 28.10.2008.godine donesena je Odluka da nevladino udruženje AMD B. – B. osniva društvo sa ograničenom odgovornošću čiji će naziv biti "A.M.D. B." d.o.o B. i o imenovanju I. T. za vršioca dužnosti direktora društva. Navedenom odlukom je definisano da će ukupan osnivački kapital društva sa ograničenom odgovornošću "AMD B." – B. iznositi 2.856.795,00 eura od čega novčani kapital 100,00 eura, a nenovčani kapital izražen kroz nepokretnu imovinu koja se prenosi, a bliže opisanu u čl. 6. Odluke u vrijednosti od 2.856.695 eura. Konačno Skupština NVO AMD B. iz B. je na sjednici od 24.12.2008.godine donijela odluku o povećanju osnivačkog kapitala u NVO AMD B. D.O.O. B.. Konačno, dana 28.10.2008.godine novo osnovano udruženje AMD B. – B., a čiji su osnivači "M. R." D.O.O B. "E." D.O.O, "K. I." D.O.O B., "L. S" D.O.O B. "B. V. M." D.O.O. B. donijeli su Odluku o osnivanju društva sa ograničenom odgovornošću AMD D.O.O B. koja je zavedena istog dana pod brojem, a kojoj Odluci je navedeno da se nepokretna imovina nevladinog udruženja "AMD B." iz B., a prema listu nepokretnosti izvod od 13.6.2007.godine te da će ukupan kapital društva AMD B. D.O.O B. iznositi 2.856.795 eura koji kapital je povećan za iznos od 97.580,00 eura tako da ukupak osnivački kapital iznosi 2.954.375 eura, a na osnovu Odluke o povećanju osnivačkog kapitala od 24.12.2008.godine. Vještak gradjevinske struke V. Đ. je dao mišljenje da vrijednosti imovine - zemljišta, objekata i sekundarne infrastrukture koju koristi "AMD B." iz B. iznosi 3.344.870,00 eura.

Medjutim, imovina nad kojom je u Upravi za nekretnine - Područnoj jedinici Budva pravo korišćenja bilo upisano na AMD B. iz B. nije mogla postati imovina nevladinog udruženja AMD B. iz B. što dalje znači da se nije mogla prenijeti na novo osnovano društvo sa ograničenom odgovornošću "AMD B." d.o.o B.. Medjutim pored svega iznijetog dana 10.11.2008.godine Upravi za nekretnine PJ Budva podnijet je zahtjev za uknjižbu nepokretnosti upisanih u listu nepokretnosti br. KO Budva od strane izvršnog direktora AMD B. D.OO B. T. I.. Rješenjem Uprave za nekretnine dozvoljena je uknjižba prava korišćenja na nepokretnostima označenim kao katastarska parcela površine 4.646 m2 i objekata 1,2,3,4 i 5 koje se nalaze na njoj upisane u listu nepokretnosti br. KO Budva u korist AMD B. D.O.O B. Dubovica bb sa matičnim brojem

Upravni sud CG presudom UP br. od 31.3.2010.godine, a rješavajući u upravnom sporu protiv rješenja Ministarstva finansija a kojim rješenjem je poništeno rješenje Uprave za nekretnine PJ Budva br. od 30.12.2008.godine jer nije utvrđen kontinuitet prava prenosa korišćenja u vezi katastarske parcele KO Budva i objekata 1,2,3,4 i 5 upisanih u listu nepokretnosti KO Budva sa AMD B. na podnosioca zahtjeva AMD B. D.O.O B. jer nema dokaza da je pravo korišćenja prenjeto sa uknjiženog vlasnika na NVO AMD B. iz B., odbio je tužbu. Dakle, prvostepeni sud je i po nalaženju ovoga suda pravilno utvrdio da je Skupština opštine Budva AMD B. dala zemljište na korišćenje radi obavljanja djelatnosti kao i da je realizovan bespovratan kredit Budvanske banke kao i to da je i u listu nepokretnosti kao osnov prava navedeno pravno korišćenja u korist AMD B..

Prvostepeni sud je utvrdio da se u konkretnom slučaju radi o državnoj imovini. Međutim, po nalaženju ovoga suda činjenica ko je vlasnik predmetne nepokretnosti je bez značaja kod pravilnog i potpunog utvrdjenja prvostepenog suda da vlasnik predmetne imovine nije bilo nevladino udruženje AMD B. iz B. i kod utvrdjenja da su optuženi grubo povrijedili ovlašćenja u pogledu upravljanja imovinom bez obzira ko je njen vlasnik, a kada to sigurno nije NVO AMD B. iz B.. Dakle, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je od strane optuženih D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. kao izvršnih direktora privrednih društava koji su osnivači NVO AMD B. iz B., a kao odgovornih lica u privrednom društvu i T. I. kao izvršnog direktora nevladinog udruženja, a time i odgovornog lica u privrednom društvu u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za "AMD B." d.o.o B. došlo do grube povrede ovlašćenja u pogledu upravljanja, a kako je prvostepeni sud utvrdio državnom imovinom - zemljištem koje je društvenoj organizaciji AMD B. iz B. dato na korišćenje od strane opštine B. te poslovnim zgradama koje su napravljene po osnovu davanja bespovratnih kredita od strane Budvanske banke. Sa iznijetog i po nalaženju ovoga suda odbrane optuženih, a koje se išle u istom pravcu da se ne radi o državnoj imovini su bez značaja, a imajući u vidu iznijeto.

Dakle, prvostepeni sud je na nesumljiv način utvrdio da je unošenje kao osnivačkog kapitala imovine upisane u listu nepokretnosti od 13.6.2007.godine, a od strane NVO čiji su osnivači pet privrednih društava a čiji su izvršni direktori optuženi V. M.2, K. B., D. S.1, S. S. i P. S., a na koja privredna društva su prenijeta osnivačka prava od strane bivših osnivača D. A., B. B. i V. M.1, F. V. i L. Z., a koja društva nijesu bila ni u kakvoj pravnoj ili drugoj vezi sa tadašnjim AMD B. i koja su osnovala NVO AMD B. iz B. a potom i društvo sa ograničenom odgovornošću AMD B. d.o.o B., a potom podnošenje upravi za nekretnine zahtjeva za uknjižbu prava korišćenja nad nepokretnošću i objektima i koji je podnijet od strane T. I. kao izvršnog direktora, bilo sa ciljem da se postupno i planski po prethodnom dogovoru, a kako je prvostepeni sud utvrdio državna imovina prenese na pravna lica koja će faktički u stvaranje formalnih preduslova doći u posjed imovine velike vrijednosti koja im ne pripada i koja nikada nije pripadala NVO AMD B. iz B. i realizovati planiranu izgradnju stambeno poslovnog centra do koje realizacije nije došlo jer su u tome spriječeni. Da je sve radjeno na organizovan i smišljen način sa direktnim umišljajem svih učesnika u dijelu i obimu učesća koje su imali u izvršenju predmetnog krivičnog djela proizilazi iz faktičkih aktivnosti i radnji koje su preduzimali optuženi. Sasvim je prirodno bilo da bivši osnivači NVO kao fizička lica ili kao NVO osnoju DOO kod činjenice da se DOO može osnovati i od strane fizičkih i pravnih lica sa simboličkim iznosom minimalnog novčanog kapitala potrebnog za osnivanje ovog društva koji iznosi 1 eura. Optuženi T. I. je sve to znao međutim, on je podstreknut od strane D. S.2 uticao na bivše osnivače NVO da prenesu osnivačka prava na pet privrednih društava, a koja nisu bila ni u kakvoj pravnoj ili drugoj vezi sa do tadašnjim AMD B.. Potpuno je jasno da ova privredna društva nijesu mogla obezbijediti prosperitet bilo koje firme niti obezbijediti sredstva za realizaciju zajedničke gradnje stambeno poslovnog objekta na zemljištu na koje je nekad djelovalo AMD B.. To je dobro znao i D. S.2, ali je on i pored toga saznajnja podstekavajući T. I. pokrenu mehanizam a radi sticanja imovinske koristi A.M.D B. d.o.o B. unošenjem kao nenovčanog kapitala nepokretnosti u vrijednosti od 3.344.870,00 eura. Ugovorom o zajedničkoj gradnji koji je potpisao za investitora optuženi D. S.2 i to u njegovim uvodnim napomenama navedeno je da investitor ima potencijal, reference, finansijska sredstva, afirmisano tržišno ime u oblasti gradjevinarstva i izrade investiciono tehničke dokumentacije. Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio da ni jedna od pet privrednih društava nemaju navedene reference, naprotiv većina od njih nije preduzela ni jedan posao, a neke od njih i nijesu iz oblasti gradjevinarstva. Svi optuženi se međjusobno poznaju, znali su kapacitete i mogućnosti firmi na koje su prenesena osnivačka prava pa je jasno da su postigli dogovor o izvršenju predmetnog krivičnog djela.

Optuženi D. S.2 kao odgovorno lice vršilac dužnosti direktora Z. za i. B. AD B. nije imao nikakvog razloga, a radi realizacije Ugovora o zajedničkoj izgradnji poslovno stambenog objekta da T. I. kao izvršnog direktora nevladinog udruženja AMD B. iz B. ukazuje da će budućim planom grada na lokaciji na kojoj se nalazi AMD B. biti izgrađen stambeno poslovni objekat te da će on pronaći investitore za izgradnju istog, a da bi bio realizovan ugovor o zajedničkoj gradnji. Međutim, ovaj optuženi je T. I. na taj način podstrakavao na izvršenje predmetnog krivičnog djela da bi, a na način kako je to detaljno opisano u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu nevladino udruženje AMD B. iz B. donijelo odluku o formiranju AMD B. DOO B. u koji je kao nenovčani kapital unijeta nepokretnost upisana u listu nepokretnosti br. KO Budva. Da bi radnje za koje su znali da predstavlja krivično djelo bile realizovane optuženi T. I. je dana 10.11.2008.godine Upravi za nekretnine PJ Budva podnio zahtjev za uknjižbu prava korišćenja nad nepokretnošću i objektima pokušavajući da na taj način pribavi protivpravnu imovunsku korist za drugo pravno lice odnosno "AMD B." d.o.o B. u vrijednosti od 3.344.870,00 eura što bi i ostvarili da nijesu spriječeni odlukom nadležnih organa.

Prvostepeni sud je takodje pravilno utvrdio da su optuženi svaki u svom dijelu djelovali sa direktnim umišljajem kao saizvršioc i o čemu je dao dovoljne i valjane razloge.

Vrijeme izvršenja krivičnog djela optuženih koji su oglašeni krivim, a koje je sud naveo da je u prvoj polovini 2008.godine pa do 10.11.2008.godine prvostepeni sud je utvrdio izmedju ostalog iz iskaza optuženog T. I. koji je naveo da je nakon stupanja na funkciju direktora NVO AMD B. bio upoznat sa Ugovorom koji je dana 11.4.2007.godine sklopljen izmedju M. P. iz B. i AMD B.. Tako je ovaj optuženi izjavio da je početkom 2008.godine kontaktirao ga D. S.2 koji je tada bio direktor Z. Z. I. B. i koji je vršio izradu planske dokumentacije DUP-a Rozino I kada mu je saopštio da će budućim planom grada biti izgrađen stambeno poslovni objekat veće bruto površine, a da će oni biti dislocirani na bolju lokaciju. Tada su postigli dogovor da D.2 pronadje strateškog partnera koji bi ušao u investiciju oko izgradnje stambeno poslovnog objekta. Nekoliko mjeseci nakon razgovora izmedju njega (optuženog) T. I. i D. S.2, D.2 ga je obavijestio da je pronašao partnere koji će preko svojih poslovnih veza pronaći jake investitore koji će uložiti sredstva radi realizacije ovih projekata. Objasnio mu je da se radi o licima koja lično poznaje i to V. M.1, K. B., D. S.1, K. B., S. S. i P. S., a koja lica su mu lični prijatelji. Iz iznijetog i po nalaženju ovoga suda jasno proizilazi, a kako je prvostepeni sud pravilno utvrdio da se radi o vremenu kada je optuženi D. S.2 podstrekao optuženog T. I. na izvršenje predmetnog krivičnog djela i kada su kako oni, tako i drugi optuženi koji su oglašeni krivim postigli dogovor o izvršenju krivičnog djela.

Zbog iznijetog i ovaj sud nalazi da su odbrane optuženih sračunate na izbjegavanje krivične odgovornosti, a u okviru toga i odbrana optužene D. S.1, a koja je išla u pravcu tvrdnje da je samo formalno bila izvršni direktor "K. I.". Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da iako je to firma njenog supruga, a optuženog D. S.2, da je ona bila izvršni direktor u tom svojstvu i odgovorno lice, da je u okviru toga imala odgovornost što joj je bilo poznato, jer je inače diplomirani pravnik. Optužena je potpisala, a kao odgovorno lice ugovor o prenosu osnivačkih prava, a potom je bila uključena u donošenju niza odluka medju kojima i odluka o promjeni statuta a svojim potpisom i pečatom je ovjerila i Odluku o izmjenama i dopunama statuta navladinom udruženju AMD B. iz B.. Sve iznijeto pokazuje da je i ova optužena kao i svi optuženi do detalja bila upoznata, sa osnovnom a početnom zamisliju da se postupno i planski imovina koja ne pripada NVO AMD B. iz B. prenese na AMD B. d.o.o B. u čemu je i učestvovala.

Kod ovakvog stanja stvari ostali navodi iz žalbe branioca optuženih, a koji su u suštini u istom pravcu su bez ikakvog značaja za drugačiju odluku suda.

Na tako pravilno utvrdjeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je radnje optuženih T. I., D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S., pravno ocijenio kao krivično djelo zloupotreba ovlašćenja u privredi u pokušaju izvršeno u saizvršilaštvu iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 20. i 23. st. 2. Kz, a optuženi D. S.2 krivično djelo zloupotreba ovlašćenja u privredi podstrekavanjem iz čl. 276. st. 2. u vezi st. 1. tač. 5. u vezi čl. 24. Kz, a sve opisano u izreci pobijane presude u osudjujućem dijelu pa ni Krivični zakonik nije povrijeđen na štetu optuženih, a što se navodi u žalbi branioca optuženih i o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti.

Ispitujući odluku o izrečenoj kazni zatvora optuženim Apelacini sud nalazi da je prvostepeni sud

imao u vidu sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća. Tak je prvostepeni sud na strani optuženih T. I., D. S.1, K. B., P. S., V. M.2, S. S. i D. S.2 kao olakšavajuće okolnosti našao i cijenio da se radi o licima koji su ranije bili dobrog vladanja, optuženi D. S.2, D. S.1, P. S. su porodični ljudi i imaju maloljetnu djecu. U odnosu na optužene prvostepeni sud nije našao otežavajuće okolnosti. Pored iznijetog prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o kazni zatvora uzeo u obzir da je djelo ostalo u pokušaju te da je štetna posledica izostala te je u skladu sa odredbom čl. 75. st. 1. tač. 1. Kz, a gdje je propisano da se učinocu djela može izreći kazna ispod granica propisanih zakonom, a kada zakon predviđa da se učinilac može blaže kazniti, a što je propisano odredbom čl. 20. st. 3. Kz pa je primijeno odredbe čl. 46. st. 1. tač. 3. Kz i optuženim ublažio kazne ispod zakonom propisanog minimuma. Imajući u vidu iznijeto Apelacioni sud nalazi da se svrha kažnjavanja iz čl. 32. Kz, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl. 4. st. 2. Kz ne može ostvariti blažim kažnjavanjem. U odnosu na optužene D. S.1, K. B., P. S., V. M.2 i S. S. Apelacioni sud nalazi da je izrečena kazna zatvora pravilno odmjerena, dok u odnosu na optužene T. I. i D. S.2, a imajući u vidu krivično djelo koje su počinili i njihvu krivičnu odgovornost da se svrha kažnjavanja ne može postići izrečenom kaznom zatvora zbog čega im je izrekao strožije kazne zatvora u trajanju od po 1 godine i 6 mjeseci. Apelacioni sud je ovako odlučio nalazeći da je žalba tužioca u odnosu na ove optužene osnovana jer njihovo učešće u izvršenju krivičnog djela je opredjeljujuće imajući u vidu dužnosti i funkcije koje su imali, kao i količinu preduzetih radnji u pravcu pokušaja izvršenja krivičnog djela.

Neosnovano se žalbom Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina prvostepena presuda u oslobadajućem dijelu pod II pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st. 1. tač. 8. Zkp, a kada se ističe da su razlozi dati za ovaj dio prvostepene presude nejasni i u znatnoj mjeri protivurječni (mada se dalje i detaljnije u obrazloženju pobijane presude ne navodi u čemu se sastoji protivurječnost datih razloga i gdje se nalazi nejasnoća zbog koje se pobijana presuda ne može ispitati), jer ovaj sud ne nalazi da pobijana presuda sadrži tu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka u navedenom dijelu niti pak neke druge na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Kada se u žalbi Vrhovnog državnog tužioca - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina navodi da je prvostepeni sud pogrešno zaključio da kod optuženih D. A., B. B. i V. M.1 nije postojao umišljaj i namjera da se izvršenjem djela pribavi protivpravna imovinska korist za drugo pravno lice, konkretno AMD B. d.o.o B., te kada je našao (prvostepeni sud) da se potpisivanje ugovora o prenosu osnivačkih i vlasničkih prava ne tiče predmetne nepokretnosti te da nijesu ni znali da će kao osnivački kapital u AMD B. DOO B. biti unijeta nepokretnost iz lista nepokretnosti KO Budva, a da je ustvari iz izvedenih dokaza morao zaključiti kao i u odnosu na optužene koji su oglašeni krivim da su i optuženi D. A., B. B. i V. M.1 u svemu umišljajno učestvovali svjesni postojanja krivičnog djela izražavajući volju da u istom učestvuju što su i činili u žalbi se u tom dijelu prvostepena presuda pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (konkretno osporavaju se zaključci do kojih je prvostepeni sud došao na osnovu izvedenih dokaza na glavnom pretresu). Po nalaženju Apelacionog suda neosnovano se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja kao i pravilnost izvedenih zaključaka, a to zbog činjenice što je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene utvrdio odlučne činjenice značajne za donošenje pravilne odluke u ovoj krivično pravnoj stvari. Za sva svoja utvrđenja kako u pogledu dokazne vrijednosti svakog od izvedenih dokaza tako i u pogledu dokazanosti odlučnih činjenica u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je iznio ubjedljive razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i koji navedeni razlozi u žalbi ni u čemu nijesu doveli u sumnju. Neosnovano se žalbom tužioca prvostepena presuda u oslobadajućem dijelu napada u tom pravcu, a ovo stoga što i ovaj sud smatra da na osnovu izvedenih dokaza nije dokazano da su optuženi D. A., B. B. i V. M.1 izvršili krivično djelo za koje ih je optužba teretila pa je prvostepeni sud takodje pravilno, a na osnovu čl. 373. tač. 2. Zkp iste oslobodio od optužbe. I po nalaženju ovoga suda prvostepeni sud je pravilno našao da nije dokazano da su optuženi D. A., B. B., V. M.1 osnivačka i upravljačka prava prenijeli u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi za AMD d.o.o B. – B. kako im se teo optužnicom stavlja na teret. Ovi optuženi prenos osnivačkih i upravljačkih prava su izvršili kada im je optuženi T. I. saopštio da treba da potpišu Ugovor jer budući osnivači mogu obezbijediti prosperitet firme i sredstva te da radnici u cjelini mogu imati povoljnije uslove prilikom eventualne kupovine stanova u budućem stambeno poslovnom objektu. U iznijeto vjerovali su i ostali uposleni u NVO AMD B. iz B. koji su saslušani u svojstvu svjedoka i to G. D., B. S., K. V., M. T., L. T. i S. S.. Svima njima je saopšteno kao i optuženim da će izgradnjom objekata riješiti svoje životne probleme pri tome

misleći na stanove i da neće izgubiti posao. Dakle, kod tako utvrđenog činjeničnog stanja i ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno izveo zaključak da kod optuženih D. A., B. B. i V. M.1 nije dokazano postojanje namjere da se izvršenjem potpisivanja ugovora pribavi protivpravna imovinska korist za drugo pravno lice, a konkretno AMD B. d.o.o B.. Ovo i zbog činjenice što se potpisivanjem Ugovora nije dovodilo u pitanje niti zadiralo u vlasnička prava posebno ne predmetne nepokretnosti, a nije dokazano da su bivši osnivači NVO AMD B. iz B. znali da će kao osnivački kapital u AMD B. d.o.o B. biti unijeta nepokretnost iz lista nepokretnosti KO Budva. Konačno čim su postali svjesni zbivanja i namjere optuženih koji su oglašeni krivim optuženi D. A., B. B. i V. M.1 zajedno sa drugim radnicima putem tužbe su tražili poništenje ugovora o prenosu osnivačkih i vlasničkih prava. Dakle, nije dokazano da je od strane ovih optuženih preduzeta nijedna radnja koja je imala za cilj da se pribavi korist za kasnije formirano AMD B. d.o.o. B..

Na tako pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je našao da nije dokazano da su optuženi D. A., B. B. i V. M.1 učinili krivično djelo za koje su optuženi, te kada ih je, a zbog toga, primjenom odredbi čl. 373. tač. 2. Zkp oslobodio od optužbe.

Sa iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
08.05.2012.godine

Zapisničar

Maja Tošić, s.r.
Vujanović, s.r.

suda-vijaća

Predsjednik

Svetlana